

116-о. Простонародный Слогъ. А кога то има нѣкой и нравы просты, и ги изражава както го води естество то, щото слова та му ся виждатъ чи излезли отъ несовершенство нѣкое, но благо и невинно естество, той зи Слогъ неговъ ся называва Простонародный. Защо изражава мысли, кои то сж свойственни на простыа народъ. Това гледамы на малки тѣ дѣца, на много стары, на селяны тѣ, които сж съ проста душа, и кои то си сказватъ много нужди, и желанія та, кои то политизма забраня да ся думатъ. Французи тѣ иматъ за такова го Лафондена.

117-о. Средный Слогъ (stylus mediocris). А кога то пише человекъ съ нѣколко изящество и красота, то ся называва Слогъ Средный. Други го называвають Умѣренный (temperatus), защо въ него и жаръ та на чувства та и украшенія та сж умѣренни; Историческій, защо е онъ особенно приличенъ на Історія та. Средный Слогъ безъ искусство може ту да ся возвышава, ту да пада. Слова за него требатъ или живи, или благородни, или пріятни за слуха, а израженія по' благородни съ неколко легки украшения (leviter ornata), а мысли пълны отъ жизнь и чувства.

118-о. Чястный Слогъ (stylus specialis). Той є єдинъ способъ за да пише человекъ по свояа Карактеръ, и по свояа вкусъ. И є названъ тжй, защо то є свойственъ єдному Писателю, и колко то сж разни характери и вкусове, толко могжтъ да бжджтъ и чястни тѣ слогае. Чястныа слогъ ся измѣнява отъ предмета (избранъ отъ Писателя), и отъ расположеіе то на духа му, въ кого то ся намерува.

119-о. Домашный Слогъ. Привѣтливи тѣ, кои то лесно ся запознаватъ съ други тѣ, тиі говорятъ и писватъ всякоги, като на роднины и домашни, съ искренность, приказватъ си на тѣхъ благополучіе то, печялятъ ся,